878/11

Den 19. oktober 2011 blev i sag nr. 79.661:

xxxxx xxxxxxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Europæiske Rejseforsikring A/S
Frederiksberg Alle 3
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede er omfattet af en kollektiv heltidsulykkesforsikring i Europæiske Rejseforsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at genoptage behandlingen af en ulykke, som skete den 8/8 2004.

Selskabet har for det første afvist at genoptage sagen med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort varige følger efter ulykkestilfældet, der kan begrunde udbetaling ud over den acontoerstatning for varigt mén på 5 %, som selskabet allerede har udbetalt i 2005. For det andet er det selskabets opfattelse, at et eventuelt krav mod selskabet er forældet.

Selskabet har i brev af 16/2 2011 til nævnet redegjort for sagsforløbet og sin afgørelse således:

"**Sagsfremstilling**
Klager blev den 8. august 2004 udsat for en påkørsel bagfra, mens hun var fører af en bil. Skaden blev anmeldt til ulykkesforsikringen hos selskabet allerede den 15. august 2004, jf. bilag .., Skadesanmeldelse. Selskabet rekvirerede efterfølgende journalkopi fra … Sygehus - journalen vedlægges som bilag ..

Selskabet tilbød efter forelæggelse for selskabets lægekonsulent ved brev af 30. maj 2005 betaling af et á contobeløb på kr. 25.000,- svarende til 5% af forsikringssummen. Klager accepterede tilbuddet ved brev af 6. juni 2005, jf. bilag .. Herefter overførte selskabet á contobeløbet ved brev af 14. juni 2005, jf. bilag .. Selskabet meddelte samtidig, at der efter lægekonsulentens opfattelse ikke kunne udbetales et yderligere á contobeløb på nuværende tidspunkt.

Arbejdsskadestyrelsen afgav herefter udtalelse i sagen (til skadevolders ansvarsforsikringsselskab) den 7. september 2006, jf. bilag .. Styrelsen vurderede ved udtalelsen klagers mengrad til mindre end 5% (og erhvervsevnetabet til mindre end 15%). Arbejdsskadestyrelsen vurderede ved udtalelsen, at ulykken den 8. august 2004 havde medført et nakketraume og muligvis en hjernerystelse, men at der ikke var noget varigt mén som følge heraf. Der var efter styrelsens opfattelse ikke tale om et rygtraume efter ulykken, og da rygsmerterne var til stede før ulykken, var der ikke årsagssammenhæng mellem ulykken og ryggenerne.

Selskabet har herefter ikke hørt yderligere til sagen, før klagers advokat den 18. oktober 2010 anmoder om kopi af samtlige sagens akter. Klagers advokat anmoder herefter om en genforelæggelse af sagen for Arbejdsskadestyrelsen, hvorefter selskabet meddelte, at man ville søge ekstern bistand, og i mellemtiden blev ikke allerede indtrådt forældelse suspenderet frem til 1. marts 2011.

Klagers advokat har herefter indbragt sagen for ankenævnet, før selskabet har haft lejlighed til at tage stilling.

**Selskabets stillingtagen**
I forbindelse med indgivelsen af klagen til Ankenævnet for Forsikring er sagen blevet vurderet af selskabet, og selskabet finder ikke grundlag for at genoptage sagen.

For det første er der ikke af klager sandsynligt varige følger efter færdselsuheldet i 2004, der kan begrunde en erstatningsudbetaling udover den ulykkeserstatning for et varigt mén på 5%, som selskabet udbetalte allerede i 2005. Der er herved særligt lagt vægt på Arbejdsskadestyrelsens vurdering i udtalelsen af 7. september 2006, hvorved styrelsen angiver, at man ikke finder, at klager har pådraget sig varige følger efter et nakketraume og en mulig hjernerystelse, ligesom det angives, at der ikke er årsagssammenhæng mellem klagers ryggener og ulykken.

For det andet er det selskabets opfattelse, at et eventuelt krav mod selskabet vil være forældet.

Som udgangspunkt er et eventuelt krav mod selskabet forældet to år efter udgangen af 2004, hvor klager anmeldte skaden. D.v.s. ved udgangen af 2006, jf. den to-årige forældelsesfrist i den dagældende FAL § 29. Selv hvis det må antages, at klager først havde kundskab om et eventuelt yderligere krav mod selskabet på tidspunktet, hvor Arbejdsskadestyrelsens udtalelse i sagen forelå, vil et eventuelt krav være forældet ved udgangen af 2008, jf. den dagældende FAL § 29. På dette tidspunkt ville en forældelse være omfattet af Forældelseslovens overgangsregler, jf. Forældelseslovens § 48. Imidlertid vil den tre-årige forældelse i Forældelsesloven alene føre til, at et eventuelt krav var forældet pr. september 2009.

Der ses ikke grundlag for anvendelse af Forældelseslovens suspensionsregler, endsige suspensions- eller afbrydelsesreglerne i den nugældende FAL § 29.

For god ordens skyld bemærkes det, at selv hvis den dagældende fem-årige forældelsesfrist i FAL § 29 anvendes fra det tidspunkt, hvor selskabet foretog udbetaling pr. juni 2005, så vil et eventuelt krav være forældet pr. juni 2010.

Sammenfattende er det således selskabets opfattelse, at klager ikke har sandsynliggjort, at hun er påført et varigt mén på mere end 5% efter ulykken den 8. august 2004. Selv hvis det

antages, at klager er påført et varigt mén på mere end 5%, så vil et eventuelt krav mod selskabet være forældet."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og kræver sagen genoptaget.

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt, herunder diverse lægelige oplysninger samt Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 7/9 2006.

I brev af 20/9 2006 meddelte selskabet klageren, at hun ikke var berettiget til yderligere erstatning, jf. Arbejdsskadestyrelsens vurdering, og sagen blev betragtet som afsluttet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3 Invaliditetserstatning**

a) Sikrede har ret til invaliditetserstatning, såfremt et *ulykkestilfælde* har medført et varigt men på mindst 5%. Méngraden fastsættes, når sikredes helbredstilstand er blevet stationær, det vil sige, når sikredes helbredstilstand ikke forventes at ville ændre sig væsentligt længere, dog senest 3 år efter *ulykkestilfældets* indtræden.

b) Méngraden fastsættes efter den medicinske méngrad i henhold til Arbejdsskadestyrelsens méntabel uden hensyn til sikredes erhverv."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens eventuelle krav er forældet i medfør af såvel den tidligere som den nugældende bestemmelse i forsikringsaftalelovens § 29. Allerede derfor kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson